

ที่ กษ ๐๙๑๙.๗/ ๕๐๕

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรมุกดาหาร
อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร ๔๙๐๐๐

๕ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ส่งข้อมูลเตือนภัยการเกษตร ระหว่างวันที่ ๒๘ พฤษภาคม - ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๘
เรียน

อ้างอิง หนังสือ สวพ.๓ ที่ กษ ๐๙๑๙/ว ๒๗๘๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อมูล “เตือนภัยการเกษตร” จำนวน ๑ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึงกรมวิชาการเกษตร ได้ส่งข้อมูล “เตือนภัยการเกษตร” ระหว่างวันที่ ๒๘ พฤษภาคม - ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๘ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรมุกดาหาร จึงขอส่งข้อมูลเตือนภัยดังกล่าว เพื่อใช้ประโยชน์ในหน่วยงานและประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ นั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

บุษย์ ศิริหิตา

(นางสาวบุญญาภา ศรีหิตา)

นักวิชาการเกษตรชำนาญการ รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรมุกดาหาร

เรื่อง ส่งข้อมูลเตือนภัยการเกษตร ระหว่างวันที่ ๒๘ พฤษภาคม - ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๘
เรียน

๑. เกษตรและสหกรณ์จังหวัดมุกดาหาร
๒. เกษตรจังหวัดมุกดาหาร
๓. ปศุสัตว์จังหวัดมุกดาหาร
๔. ประมงจังหวัดมุกดาหาร
๕. สหกรณ์จังหวัดมุกดาหาร
๖. ปฎิรูปที่ดินจังหวัดมุกดาหาร
๗. หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์จังหวัดมุกดาหาร
๘. ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดมุกดาหาร
๙. ผู้อำนวยการโครงการชลประทานจังหวัดมุกดาหาร
๑๐. ผู้อำนวยการศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯมุกดาหาร
๑๑. ผู้อำนวยการการยางแห่งประเทศไทยจังหวัดมุกดาหาร

เตือนภัยการเกษตร
ช่วงวันที่ 28 พฤษภาคม – 10 มิถุนายน 2568

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศร้อน มีฝนตก และฝนตกหนักบางพื้นที่	1. พืชตระกูลกะหล่ำ และผักกาด (เช่น คะน้า กะหล่ำปลี กะหล่ำดอก บรอกโคลี กวางตุ้ง ผักกาดขาว ผักกาดหอม ฯลฯ)	ทุกระยะการเจริญเติบโต	1. หนอนเฝือก	ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่เป็นฟองเดี่ยว ๆ หรือกลุ่มเล็ก ๆ หนอนเฝือกและใต้ใบพืช หนอนมีลักษณะเรียวยาว หัวแหลมท้ายแหลม ส่วนท้ายมีปุ่มยื่นออกเป็น 2 แฉก เมื่อถูกตัวจะดึงอย่างแรง และสร้างใยพัวพันลงระหว่างพื้นดินกับใบพืชได้ หนอนจะกัดกินผิวใบทำให้ผักเป็นรูพรุนคล้ายร่างแห จากนั้นเข้าดักแด้บริเวณใบพืช โดยมีเยาง ๆ ปกคลุมดักแด้	1. การใช้กั๊กชนิดต่าง ๆ - กั๊กกาเวนยีสหรือเป็นกั๊กทรงกระบอก หรือกระป๋องน้ำมันเครื่องสีเหลืองทาด้วยกาเวนยีส ทุก 7 - 10 วันครั้ง สามารถจับผีเสื้อหนอนเฝือกได้เฉลี่ย 16 ตัวต่อวันต่อกั๊กกั๊ก โดยจับผีเสื้อเพศเมีย : เพศผู้ได้ 0.79 : 1 และเมื่อติดต่อกั๊กกาเวนยีสหรือสีเหลืองจำนวน 80 กั๊กต่อไร่ สามารถลดการไข่สารฆ่าแมลงมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ - กั๊กแสงไฟ หลอดสีน้ำเงิน 20 วัตต์ เป็นหลอดเรืองแสงที่เหมาะสมในการใช้จับผีเสื้อหนอนเฝือกมากที่สุด มีราคาถูกกว่าหลอด blacklight-blue 20 วัตต์ และหลอดก็ยังไม่อันตรายจากแสงอุลตราไวโอเล็ต ในการติดต่อกั๊กแสงไฟควรติดตั้งรอบนอกแปลงผัก และควรดำเนินการติดดักพร้อมกันในพื้นที่ 2. การใช้โรงเรือนตาข่ายไม่ถ่อน หรือการ

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					ปลูกผักกางมุ้ง โดยการปลูกผักในโรงเรือนที่คลุมด้วยตาข่ายไม่ล่อนขนาด 16 mesh (256 ช่องต่อตารางนิ้ว) สามารถป้องกันการเข้าทำลายของหนอนใยผักและหนอนผีเสื้ออื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้โรงเรือนตาข่ายไม่ล่อนต้องปิดอย่างมิดชิดตลอดเวลาเพื่อป้องกันผีเสื้อเพศเมียเล็ดลอดเข้าไปวางไข่ 3. การใช้สารชีวภัณฑ์ - การใช้เชื้อแบคทีเรีย บาซิลลัส ทรูเซนซิส ปกติในธรรมชาติจะพบเชื้อแบคทีเรียชนิดนี้ ซึ่งมีประสิทธิภาพในการกำจัดหนอนใยผัก แต่เนื่องจากสภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อปริมาณเชื้อแบคทีเรียที่จะทำให้หนอนใยผักตาย จึงมีการผลิตเชื้อแบคทีเรีย ในรูปการค้าออกจำหน่ายที่สำคัญมี 2 สายพันธุ์ คือ <i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>dzisowai</i> และ <i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>kurstaki</i> อัตรา 100 - 200 มิลลิกรัมต่อน้ำ 20 ลิตร (ไม่ควรใช้ในแหล่งปลูกผักกาดกลาง ในช่วงที่มีการระบาดของโรควีการณาการใช้อัตราสูง และ

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					ช่วงเวลาที่ขึ้นหรือพ้นสลับสราลง) 4. การใช้วิธีทางเกษตรกรรม สามารถช่วยลดการระบาดของหนอนใยผักได้ เช่น การถ่วงดินตากแดด หรือการทำลายซากพืชอาหาร หรือการปลูกพืชหมุนเวียน ทั้งนี้เพื่อขัดขวางการขยายพันธุ์อย่างต่อเนื่องของหนอนใยผัก 5. การใช้สารฆ่าแมลง เนื่องจากหนอนใยผักเป็นแมลงที่สามารถสร้างความเสียหายต่อสารฆ่าแมลงได้รวดเร็ว และหลายชนิด การพิจารณาเลือกใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถป้องกันกำจัดหนอนใยผักไม่ให้เข้าทำลายผลผลิตให้เกิดความเสียหายได้ สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดหนอนใยผัก เช่น สไปโรเทนม 12% SC อัตรา 40 - 60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟิโนพอร์ 10% SC อัตรา 40 - 60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทลเฟนเฟแรด 16% EC อัตรา 40 - 60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อินดอกซาคาร์บ 15% EC อัตรา 40 - 60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					หรือ อีมาแมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโปรนิล 5% SC อัตรา 60 - 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร (พ่นเมื่อพบการระบาดของหนอนใยผักทุก 5 วัน ติดต่อกัน 2 ครั้ง ควรสลับกลุ่มสารออกฤทธิ์ทุก 14 วัน)
			2. หนอนกระตุ้ก	หนอนระยะแรกเข้าทำลายเป็นกลุ่ม ในระยะต่อมาจะทำลายรุนแรงมากขึ้น เนื่องจากเป็นหนอนที่มีขนาดใหญ่ สามารถกัดกินใบ ก้าน หรือเข้าทำลายในหัวกะหล่ำ การเข้าทำลายมักเกิดเป็นหย่อม ๆ ตามจุดที่ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่ และมักแพร่ระบาดได้รวดเร็วตลอดปี	1. ใช้วิธีเชิงตรรกะ เช่น การเฝ้าติดตาม และการเก็บเศษซากพืชอาหาร เพื่อกำจัดด้แด้และลดแหล่งอาหารในการขยายพันธุ์ของหนอนกระตุ้ก 2. ใช้วิธีการเก็บกลุ่มไข่ และหนอนทำลาย จะช่วยลดการระบาดลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปลอดภัย 3. ใช้เชื้อแบคทีเรีย บาซิลลัส ทรูริงเยนซิส <i>Bacillus thuringiensis</i> (Bt) อัตรา 40 - 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร (WDG, WG, WP) หรือ อัตรา 60 - 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร (SC) พ่นทุก 3 - 5 วัน เมื่อพบการระบาด หากมีการระบาดรุนแรงให้พ่นติดต่อกัน 2 ครั้ง หลังจากนั้นพ่นทุก 5 วัน จนกระทั่งหนอนลด

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			3. โรคใบจุด (เชื้อรา <i>Alternaria brassicicola</i> และ	โรคเกิดได้ทุกส่วนและทุกระยะการเจริญเติบโตของพืช	ปริมาณการระบายน้ำ 4. ใช้วัสดุลิโอโพลีเอทรีลหรือ เอ็นพีวี หนอนกระตุ้ม อัตรา 40 - 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร (SC) พ่นทุก 7 - 10 วัน ควรพ่นเมื่อพ่นอนมีขนาดเล็กลงจะทำให้ผลในการควบคุมได้รวดเร็ว กรณีพ่นอนระดับรุนแรง พ่นอัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ติดต่อกัน 2 ครั้ง ทุก 4 วัน 5. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น คลอร์ฟิโนเพอร์ 10% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อินดอกซาคาร์บ 15% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลูเบนไดอะไมด์ 20% WG อัตรา 6 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอแรนทราลิโฟรล 5.17% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบการระบาด
				โรคเกิดได้ทุกส่วนและทุกระยะการเจริญเติบโตของพืช	
				อาการระยะต้นกล้า เกิดแผลเล็ก ๆ สีน้ำตาลเข้ม	1. ใช้เมล็ดพันธุ์ที่ปลอดโรค ไม่นำเมล็ดพันธุ์จากแปลงที่มีการระบาดของโรคมานำปลูก 2. แม้เมล็ดในน้ำอุ่นประมาณ 50 องศาเซลเซียส

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			A. brassicae)	ที่เริ่มต้น จากนั้นแผลจะขยายใหญ่ อาการคล้ายโรคเน่าคอติน ทำให้ต้นกล้าชะงักการเจริญเติบโต อาการระยะต้นโต มักพบบนใบและก้านใบ เกิดเป็นแผลจุดเล็ก ๆ สีเหลือง ต่อมาแผลจะขยายใหญ่มีสีน้ำตาลเข้มถึงดำ ลักษณะเป็นวงค่อนข้างกลม เรียงซ้อนกันเป็นชั้น ๆ ในกะหล่ำปลี ถ้าเกิดโรคหลังจากห่อหัวแล้ว และสภาพอากาศมีความชื้นสูง จะเกิดอาการเน่าอย่างรุนแรงทั้งหัว ในกะหล่ำดอก และบรอกโคลี ถ้าเกิดอาการที่ดอก จะทำให้ติดผลสีน้ำตาล โดยเริ่มจากช่อดอกที่อยู่ด้านนอก ลามเข้ามาด้านใน หากเป็นโรครุนแรงจะถูกทำลายทั้งดอก **** เชื้อสาเหตุโรคสามารถติดเมล็ด ทำให้เมล็ดสูญเสียความงอก หรืออาจแฝงตัวในเมล็ดพันธุ์ทำให้เกิดการระบาดของโรค เมื่อนำไปปลูกในฤดูถัดไป	นาน 20 - 25 นาที ก่อนปลูก 3. ไม่ปลูกพืชระยะชิดกันเกินไป ควรให้มีแสงแดดส่องผ่านได้และมีการระบายอากาศที่ดี 4. ตรวจสอบปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบโรคในระยะกล้า ควรถอนต้นกล้าที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก หากพบโรคในระยะต้นโต ควรตัดใบที่เป็นโรคออก นำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น เอ็นโทรโคนอล 50% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซอกซีสโตรบิน 25% SC อัตรา 5 - 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอโรทาไลเนล 50% SC อัตรา 20 - 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5 - 7 วัน 5. ถ้าพบโรคระบาดรุนแรงให้ปลูกพืชขึ้นที่ใหม่พืชผักตระกูลกะหล่ำและผักกาด สลับหมุนเวียนอย่างน้อย 3 ปี

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			4. โรคเน่าและ (เชื้อแบคทีเรีย <i>Pectobacterium carotovorum</i> subsp. <i>carotovorum</i>)	อาการเริ่มแรก แผลมีลักษณะเป็นจุดฉ่ำน้ำเล็ก ๆ บนใบหรือบริเวณลำต้น ต่อมาแผลจะขยายลุกลามสีน้ำตาลหรือน้ำตาลเข้ม เนื้อเยื่อพืชบริเวณแผลจะยุบตัวลง มีมีอกเยื่อออกมา และมีกลิ่นเหม็นเฉพาะของโรคนี้ พืชจากนั้นพืชจะเน่ายุบตายไปทั้งต้น **** โรคนี้พบระบาดมากในฤดูฝน เชื้อแบคทีเรียสาเหตุโรคสามารถเข้าทำลายได้ทุกส่วนของพืช ทั้งที่อยู่ในแปลงปลูกและในโรงเก็บ	1. ควรเลือกพันธุ์ปลูกที่ไม่เคยมีการระบาดของโรคนี้มาก่อน และมีการระบายน้ำที่ดี 2. ก่อนปลูกพืชควรพรวนดินให้ลึกมากกว่า 20 เซนติเมตรจากผิวดิน และตากดินไว้นานกว่า 2 สัปดาห์ จะช่วยลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรคในดินลงได้มาก 3. ไม่ควรปลูกพืชแน่นเกินไป เพื่อไม่ให้มีความชื้นสูง เป็นการลดการระบาดของโรค 4. ระวังร่องน้ำให้ส่วนต่าง ๆ ของพืชเกิดแผลเป็นช่องทางให้เชื้อสาเหตุโรคเข้าทำลายพืช 5. ควรดูแลไม่ให้พืชขาดธาตุแคลเซียม และโบรอน เพราะจะทำให้พืชเกิดแผลจากอาการปลายใบไหม้และได้กลิ่น ทำให้เชื้อสาเหตุโรคเข้าทำลายได้ง่าย 6. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอหากพบต้นที่แสดงอาการของโรค ให้ขุดต้นที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูก 7. ทำความสะอาดเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการเกษตรหลังใช้กับต้นที่เป็นโรค 8. หลังการเก็บเกี่ยว ควรไถกลบเศษพืชผัก

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					ทันที และตากดินไว้ระยะหนึ่งแล้วไถกลบอีกครั้ง เพื่อลดการสะสมของเชื้อสาเหตุโรค 9. แปลงที่มีการระบาดของโรค ควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน เช่น ถั่วเหลือง ถั่วเขียว และข้าวโพด เป็นต้น
	2. พริก	ทุกระยะการเจริญเติบโต	1. โรคครากหน่อและโคนเน่า (เชื้อรา <i>Sclerotium rolfsii</i>)	พริกแสดงอาการเหี่ยวอย่างรวดเร็ว บางครั้งพบใบที่อยู่ด้านล่างเปลี่ยนเป็นสีเหลือง หากอาการรุนแรงพริกจะยืนต้นตาย บริเวณโคนต้นพบเส้นใยของเชื้อราสาเหตุโรค มีลักษณะหยากสีขาว ต่อมาเส้นใยของเชื้อจะรวมตัวเป็นเม็ดเล็ก ๆ สีขาว แล้วเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้ม จนเกือบดำคล้ายเมล็ดผักกาด จึงมักเรียกว่าราเมล็ดผักกาด โรคนี้พบได้ทุกระยะการเจริญเติบโตของพริก	1. ควรเก็บลูกดินตากแดด เพื่อฆ่าเชื้อโรคที่อยู่ในดิน เนื่องจากเชื้อสาเหตุโรคสามารถมีชีวิตอยู่ในดินได้นาน 2. ใส่ปูนขาวหรือโดโลไมท์ก่อนปลูก เพื่อปรับสภาพดิน 3. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำที่ดี 4. จัดระยะปลูกให้เหมาะสม และทำค้างหรือซั้งเชือกช่วยเมื่อต้นพริกเริ่มหรือกิ่งปรกดิน เพื่อให้โคนต้นโปร่ง แสงแดดส่องถึง ไม่ให้มีความชื้นสูง 5. หมั่นตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบต้นเป็นโรค ให้ถอนต้นและขุดดินบริเวณที่พบนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วรดดินในหลุมและบริเวณใกล้เคียง ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น คาร์บอกซิน 75% WP อัตรา 15

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				ข้อสังเกตพบแมลงศัตรูพืชที่เริ่มสุก หรือก่อนที่ผลพริกจะเริ่มสุก อาการเริ่มแรกเป็นจุดหรือแผลสีขาวขนาดเล็กบนผิวผลพริก ต่อมาแผลขยายใหญ่ลักษณะเป็นวงรีหรือวงกลม บริเวณแผลพบส่วนของเชื้อราเป็นตุ่มสีดำขนาดเล็กเรียงเป็นวงซ้อนกัน ในสภาพที่อากาศชื้นจะเห็นเมือกเยิ้มสีส้มอ่อน ซึ่งเป็นกลุ่มสปอร์ของเชื้อราสาเหตุโรค	1. เลือกซื้อเมล็ดพันธุ์หรือต้นกล้าจากแหล่งที่ปราศจากโรค หรือถ้าเก็บเมล็ดพันธุ์เอง ต้องเลือกจากผลพริกที่แก่เป็นโรค 2. ควรแช่เมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่นประมาณ 50 องศาเซลเซียส นาน 20 - 25 นาที ก่อนเพาะ 3. จัดระยะปลูกพริกให้เหมาะสม ไม่ปลูกชิดเกินไป และกำจัดวัชพืชในแปลงปลูก เพื่อไม่ให้ กับต้นที่เป็นโรค 4. หลังจากปลูกพริกแล้ว ควรพรวนดินรอบโคนพริก 5. หลังจากปลูกพริกแล้ว ควรพรวนดินรอบโคนพริก 6. หลังจากปลูกพริกแล้ว ควรพรวนดินรอบโคนพริก 7. ทำความสะอาดเครื่องมือ และอุปกรณ์ทางการเกษตร เช่น จอบ เสียม ทุกครั้งหลังใช้
			2. โรคแอนแทรคโนสหรือโรคกุ้งแห้ง (เชื้อรา <i>Colletotrichum gloeosporioides</i>, <i>Colletotrichum capsici</i>)	โรคนี้มักพบบนผลพริกที่เริ่มสุก หรือก่อนที่ผลพริกจะเริ่มสุก อาการเริ่มแรกเป็นจุดหรือแผลสีขาวขนาดเล็กบนผิวผลพริก ต่อมาแผลขยายใหญ่ลักษณะเป็นวงรีหรือวงกลม บริเวณแผลพบส่วนของเชื้อราเป็นตุ่มสีดำขนาดเล็กเรียงเป็นวงซ้อนกัน ในสภาพที่อากาศชื้นจะเห็นเมือกเยิ้มสีส้มอ่อน ซึ่งเป็นกลุ่มสปอร์ของเชื้อราสาเหตุโรค	1. เลือกซื้อเมล็ดพันธุ์หรือต้นกล้าจากแหล่งที่ปราศจากโรค หรือถ้าเก็บเมล็ดพันธุ์เอง ต้องเลือกจากผลพริกที่แก่เป็นโรค 2. ควรแช่เมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่นประมาณ 50 องศาเซลเซียส นาน 20 - 25 นาที ก่อนเพาะ 3. จัดระยะปลูกพริกให้เหมาะสม ไม่ปลูกชิดเกินไป และกำจัดวัชพืชในแปลงปลูก เพื่อไม่ให้ กับต้นที่เป็นโรค 4. หลังจากปลูกพริกแล้ว ควรพรวนดินรอบโคนพริก 5. หลังจากปลูกพริกแล้ว ควรพรวนดินรอบโคนพริก 6. หลังจากปลูกพริกแล้ว ควรพรวนดินรอบโคนพริก 7. ทำความสะอาดเครื่องมือ และอุปกรณ์ทางการเกษตร เช่น จอบ เสียม ทุกครั้งหลังใช้

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				ถ้าอาการรุนแรงจะทำให้ผลเน่า ผลพริกที่เป็นโรคนี้จะต้องอบิดเบี้ยวลักษณะคล้ายกุ้งแห้ง และร่วงก่อนเก็บเกี่ยว	แปลงปลูกมีความชื้นสูง ซึ่งเป็นสภาพที่เหมาะสมต่อการเกิดโรค 4. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบผลพริกเป็นโรค เก็บนำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค แล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น อะซอกซีสโตรบิน 25% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 40 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรคลอราซ 50% WP อัตรา 20 - 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5 - 7 วัน 5. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรครุนแรงควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน เพื่อตัดวงจรของโรค
				โรคเกิดได้เกือบทุกส่วนของพริก แต่มักพบที่ยอดอ่อนและกิ่งอ่อนแสดงอาการมีแผลช้ำน้ำ แล้วขยายลุกลามอย่างรวดเร็วลงตามกิ่ง ทำให้กิ่งแห้งหักพับ หากอาการรุนแรงใบและดอกจะร่วงจนเหลือแต่ก้าน และพริกจะไม่แตกยอดใหม่ ส่วนที่ผลอ่อนจะเกิดอาการช้ำน้ำเน่า และหลุดร่วงได้ง่าย ถ้าอากาศมีความชื้น	1. จัดระยะปลูกพริกให้เหมาะสมเกินไป และกำจัดวัชพืชในแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เพื่อลดความชื้น 2. ตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะช่วงที่อากาศมีความชื้นสูงและร้อนอบอ้าว เมื่อพบพริกเริ่มมีอาการยอดช้ำ หรือยอดหกรือส่วนต่าง ๆ มีเชื้อราเกิดขึ้น รีบตัดส่วนที่แสดง
			3. โรคเน่าเปื่อยกหรือโรคราหนวดแมว (เชื้อรา <i>Choanephora cucurbitarum</i>)		

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				สูงมาก ๆ จะเห็นส่วนขยายพันธุ์ของเชื้อรา มีลักษณะเป็นก้อนใส ชุ่มฉ่ำจากชั้นมาจากส่วนของพืชที่เป็นโรค ลักษณะคล้ายเห็ดขนาดเล็ก ส่วนปลายของก้านใสเห็นเป็นตุ่มสีดำ มีสปอร์อยู่ภายใน ซึ่งสปอร์สามารถปลิวไปสู่ต้นอื่นก่อให้เกิดการระบาดอย่างรุนแรงมากยิ่งขึ้น **** สปอร์ของเชื้อราแพร่ระบาดได้โดยน้ำฝน น้ำค้าง แผลง หรือ ติดไปกับสิ่งที่ไม่ใช่พืช มักพบอาการของโรคที่ใบอ่อนก่อน โดยอาการเริ่มแรกพบแผลคล้ายถูกน้ำร้อนลวกบนใบ ต่อมาแผลขยายตัวและเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ขนาดและรูปร่างไม่แน่นอน จากนั้นลุกลามไปยังใบปกติข้างเคียง ถ้ามีความชื้นสูงเชื้อราสาเหตุโรคจะสร้างเส้นใยมีลักษณะคล้ายใยแมงมุมยึดใบให้ติดกัน ใบที่เปื้อนโรคจะไหม้แห้ง และหลุดร่วงไปสัมผัสกับใบที่อยู่ด้านล่าง โรคจะลุกลามทำให้ใบไหม้เห็นเป็นหย่อม ๆ ใบแห้งติดกันเป็นกระจุกแฉกแฉกตามกิ่ง ต่อมา	อาการโรคได้สูงหรืออาจขณะปิด เพื่อป้องกันไม่ให้เชื้อราแพร่กระจายทั่วแปลง นำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช ไดโคแลแบน 75% WP อัตรา 30 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรฟอรีน 19% EC อัตรา 20 - 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไอโพรไดโคน 50% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 5 วัน 3. แปลงที่พบโรค ควรหลีกเลี่ยงการให้น้ำแบบพ่นฝอย
3. พุริณ		พัฒนาผล – เก็บเกี่ยว	1. โรคใบติดหรือใบไหม้ (เชื้อรา <i>Rhizoctonia solani</i>)	มักพบอาการของโรคที่ใบอ่อนก่อน โดยอาการเริ่มแรกพบแผลคล้ายถูกน้ำร้อนลวกบนใบ ต่อมาแผลขยายตัวและเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ขนาดและรูปร่างไม่แน่นอน จากนั้นลุกลามไปยังใบปกติข้างเคียง ถ้ามีความชื้นสูงเชื้อราสาเหตุโรคจะสร้างเส้นใยมีลักษณะคล้ายใยแมงมุมยึดใบให้ติดกัน ใบที่เปื้อนโรคจะไหม้แห้ง และหลุดร่วงไปสัมผัสกับใบที่อยู่ด้านล่าง โรคจะลุกลามทำให้ใบไหม้เห็นเป็นหย่อม ๆ ใบแห้งติดกันเป็นกระจุกแฉกแฉกตามกิ่ง ต่อมา	1. ช่วงการตัดแต่งกิ่ง ตัดแต่งกิ่งให้เหมาะสม และมีทรงพุ่มโปร่ง เพื่อให้ทุกระยะได้รับแสงแดด และอากาศถ่ายเทได้ดี เป็นการลดความชื้น ทำให้สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการระบาดของโรค 2. ในแปลงปลูกที่มีความชื้นสูงและมีการระบาดของโรคเป็นประจำ ไม่ควรใส่ปุ๋ยที่มีไนโตรเจนสูง เพื่อลดการแตกใบ 3. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบโรค ตัดส่วนที่เป็นโรคและเก็บเศษพืชที่เป็นโรคและใบที่ร่วงหล่น นำไปทำลายนอก

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				ใบจะร่วงจนเหลือแต่กิ่ง และกิ่งแห้งในที่สุดทำให้ต้นเสียนูปทรง	แปลงปลูก และพ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น คอปเปอร์ไฮดรอกไซด์ 77% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คอปเปอร์ออกซีคลอไรด์ 85% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คอปเปอร์ออกซีคลอไรด์ 65.2% WG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คิวปริลออกไซด์ 86.2% WG อัตรา 10 - 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คอปเปอร์ออกซีคลอไรด์ + คอปเปอร์ไฮดรอกไซด์ 24.6% (14% copper metal) + 22.9% (14% copper metal) WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แยกชะโคนาโซล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เหมทโทไธโอแมเรต 20% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลูไธรอะพอล 12.5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ทีบูโคนาโซล + ไตรฟลอกซีเมตริบิน 50% + 25% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โทลโคลฟอส-เมทิล 50% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 7 วัน โดยพ่นที่ใบให้ทั่วทั้งต้น

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			2. โรครากเน่าและโคนเน่า (เชื้อรา <i>Phytophthora palmivora</i>)	อาการที่แรกเริ่มแรกจะเห็นในที่ปลายกิ่งมีสีซีดไม่เป็นมันเงา เมื่อย่ำลูกลง เมื่ออาการรุนแรงมากขึ้นใบจะเหลืองและหลุดร่วง หากขุดดูราก จะพบรากผอมย่นลักษณะเปลือกถลอก และเปื่อยยุ่ยเป็นสีน้ำตาล เมื่อโรดคุนแรงอาการแรกจะลามไปยังรากแขนงและโคนต้น ทำให้ต้นทุเรียนโทรมและยืนต้นตาย อาการที่ถึงและหัวใต้ดินหรือโคนต้น ระยะแรกจะเห็นทุเรียนแสดงอาการใบเหลืองเป็นบางกิ่งถึงแก่เห็นคล้ายศร่าบบ้างมีใบเปลือกของกิ่งหรือต้น ในช่วงเช้าที่มีอากาศชื้นนี้อาจเห็นเป็นหยดของเหลวสีน้ำตาลแดงออกมาจากบริเวณแผล และจะค่อย ๆ แห้งไปในช่วงที่มีแดดจัด ทำให้เห็นเป็นศร่าบ เมื่อใช้มีดลากบริเวณศร่าบบนนี้ จะพบเนื้อเยื่อเปลือกและเนื้อไม้เป็นแผลสีน้ำตาล ถ้าแผลขยายใหญ่ลูกलगจนรอบโคนต้น จะทำให้ทุเรียนใบร่วงจนหมดต้น และยืนต้นแห้งตาย อาการที่ใบ ใบอ่อนแสดงอาการเหี่ยว เหลืองบริเวณแผลลักษณะฉ่ำน้ำ สีน้ำตาลอ่อน	1. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำดี ไม่มีน้ำท่วมขัง และเมื่อมีน้ำท่วมขังควรรีบระบายออก 2. ปรับปรุงดิน โดยใส่ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก และปรับสภาพดินให้มีความเป็นกรด-ด่างประมาณ 6.5 กรณีดินที่เป็นกรดจัด ให้ใส่ปูนขาวหรือโดโลไมท์ อัตรา 100 - 200 กิโลกรัมต่อไร่ 3. หลีกเลี่ยงการกระทำที่อาจทำให้รากหรือลำต้นเกิดแผล ซึ่งจะเป็นช่องทางให้เชื้อราสาเหตุโรคเข้าทำลายพืชได้ง่ายขึ้น 4. ต้นทุเรียนที่เป็นโรคคุนแรงมาก หรือยืนต้นแห้งตาย ควรขุดออกนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้ววาดดินในหลุมและบริเวณโดยรอบ ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช ฟอสฟิอิล-อะซิมีนิยม 80% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อไร่ 20 ลิตร หรือ เมทาแลทิล 25% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อไร่ 20 ลิตร ทั้งในระยะหนึ่ง จึงปลูกทดแทน 5. ตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบส่วนของกิ่ง ใบ ดอก และผลที่เป็นโรค ตัดแต่งส่วนที่เป็นโรค รวมทั้งเก็บผลเน่าที่ร่วงหล่นไป

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				และเปลี่ยนเป็นสีดำ ตายเนื่องจากน้ำร้อนจากเส้นใบมีสีน้ำตาลดำ เกิดอาการไหม้แห้งคาต้นอย่างรวดเร็วแล้วค่อย ๆ ร่วงไป พบมากช่วงฝนตกหนักต่อเนื่องหลายวัน	ทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสารเมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟอสฟิไลล-อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ให้ทั่วทรงพุ่ม จำนวน 1 - 2 ครั้ง ทุก 7 - 10 วัน และควรรดพ่นสารก่อนเก็บเกี่ยวผล อย่างน้อย 15 วัน 6. ไม่นำเครื่องมือตัดแต่งที่ใช้กับต้นเป็นโรคไปใช้ต่อกับต้นปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมือก่อนนำไปใช้ใหม่ทุกครั้ง 7. เมื่อพบต้นที่ใบเริ่มมีสีขีด ไม่เป็นมันเงาหรือใบเหลืองหลุดร่วง ใช้สาร ฟอสเฟนิค แอซิด 40% SL ผสมน้ำสะอาด อัตรา 1:1 ใส่กระบอกฉีดยาฉีดเข้าลำต้น อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อต้น และ/หรือราดดินด้วยสารฟอสฟิไลล-อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร 8. เมื่อพบอาการโรคบนกิ่งหรือที่โคนต้น ถากหรือขุดพินเปลือกบริเวณที่เป็นโรคออก แล้วทาแผลด้วยสาร ฟอสฟิไลล-อะลูมิเนียม 80%

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			3. โรคผลเน่า (เชื้อรา <i>Phytophthora</i>)	เริ่มแรกเกิดจุดแผลขนาดเล็กสีน้ำตาลดำบนผลจุดแผลจะขยายใหญ่ลุกลามมากขึ้นตามการสุกของผล ในสภาพที่มีความชื้นสูงอาจพบเส้นใย	WP อัตรา 70 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร หรือ ฟอสฟอรัส-อะลูมิเนียม 80% WG อัตรา 90 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร หรือ เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 40 - 60 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร หรือ แมนโคเซบ + วาเลฟนาเลท 60% + 6% WG อัตรา 100 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร หรือ โพรพาโมคาร์บไฮโดรคลอไรด์ + เมทาแลกซิล 10% + 15% WP อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร ทุก 7 วัน จนกว่าแผลจะแห้ง หรือ ใช้ฟอสโฟเนก แอซิด 40% SL ผสมน้ำสะอาด อัตรา 1:1 ใส่กระบอกฉีดยา ใช้อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อต้นฉีดเข้าลำต้นหรือกิ่งในบริเวณตรงข้ามอาการโรคหรือส่วนที่เป็นเน่าแล้วกลับบริเวณที่เป็นโรค 9. หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ตัดแต่งกิ่งเป็นโรค กิ่งแห้ง และตัดข้อผลทิ้งค้างอยู่ ำไปทำลาย ทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดการสะสมของเชื้อสาเหตุโรค
					1. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ ตัดผลที่เป็นโรค และเก็บผลเน่าที่ร่วงหล่นนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัด

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			palmivor)	สีขาของเชื้อราสาเหตุโรคนั้นผล พบอาการโรคนี้ตั้งแต่ผลที่ยังอยู่บนต้น ซึ่งถ้าอาการรุนแรงมาก ผลจะเน่าร่วงหล่นก่อนกำหนด โรคผลเน่าพบได้ตั้งแต่ระยะผลอ่อน แต่ส่วนใหญ่มักพบในผลช่วง 1 เดือนก่อนเก็บเกี่ยวจนกระทั่งเก็บเกี่ยวและระหว่างการบ่มผลให้สุก	โรคพืช เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟอสซิล-อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ใ้พ่นทั่วทรงพุ่ม จำนวน 1 - 2 ครั้ง ทุก 7 - 10 วัน และควรหยุดพ่นสารก่อนเก็บเกี่ยวผลอย่างน้อย 15 วัน 2. ไม่นำเครื่องมือตัดแต่งที่ใช้ขึ้นต้นเป็นโรคไปใช้ต่อกับต้นปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมือก่อนนำไปใช้ใหม่ทุกครั้ง 3. ในแปลงปลูกที่ความเสี่ยงต่อการเกิดโรคผลเน่าสูง เนื่องจากมีต้นที่เป็นโรครากเน่าและโคนเน่าในแปลงมาก และมีฝนตกชุกหรือมีความชื้นสูงในช่วงที่พายุเย็นใกล้กับเกี่ยวผล เชื้อสาเหตุโรคอาจจะติดไปกับผลได้โดยยังไม่แสดงอาการ ดังนั้น การเก็บเกี่ยวผลต้องระมัดระวังไม่ให้ผลสัมผัสกับดิน หรืออุปกรณ์ที่จะวางผลด้วยวัสดุหรือกระสอบที่สะอาด เพื่อลดโอกาสที่ผลจะสัมผัสกับดินซึ่งมีเชื้อสาเหตุโรค และการขนย้ายควรระมัดระวังไม่ให้เกิดบาดแผลที่ผล

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					***** โรคผลเน่า เกิดจากเชื้อสาเหตุชนิดเดียวกับโรครากเน่าและโคนเน่า ตั้งขึ้นเพื่อให้การป้องกันกำจัดโรคได้ผลดี ควรทำการป้องกันกำจัดโรครากเน่าโคนเน่าไปพร้อมกัน
	4. เพลี้ยหอยเกล็ดทุเรียน			ดูคิมน้ำเลี้ยงจากบริเวณใบ กิ่ง ตา และข้อผล เมื่อมีการระบาดรุนแรงทำให้ส่วนต่าง ๆ ของพืช เหลือง หรือแห้งตาย มักมีการระบาดเป็นกลุ่ม ๆ เนื่องจากเพลี้ยหอยเกล็ดทุเรียนสามารถเคลื่อนที่ไต่เฉพาะระยะตัวอ่อนวัยที่ 1 เท่านั้น เมื่อมีการลอกคราบเพื่อเจริญเติบโตไปสู่วัยต่าง ๆ โดยคราบเก่าของวัยที่ 1, 2 และ 3 จะอยู่ด้านข้างของแผ่นปกคลุมลำตัว ซึ่งจะขยายขนาดใหญ่ออกไปเรื่อย ๆ ตามระยะการเจริญเติบโตของเพลี้ยหอยเกล็ดทุเรียน ดังนั้นเพลี้ยหอยเกล็ดทุเรียนจะปกคลุมทั่วทั้งใบ ตา และข้อผล ทำให้พืชไม่สามารถสังเคราะห์แสงได้	1. หมั่นสำรวจหาภาพเพลี้ยหอยเกล็ดทุเรียนระบาดเล็กน้อยให้ด้ส่วนที่ถูกทำลายทิ้ง 2. เมื่อพบเพลี้ยหอยเกล็ดทุเรียนปริมาณน้อยบนใบ ใช้น้ำผสมโซดาออยล์ 67% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่ว ช่วยในการกำจัดเพลี้ยหอยเกล็ดทุเรียนได้ดี 3. สารฆ่าแมลงที่ส่งผลในการควบคุมเพลี้ยหอยเกล็ดทุเรียน เช่น ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นสารฆ่าแมลงเมื่อพบการระบาด ทุก 7 วัน ติดต่อกัน อย่างน้อย 2 ครั้ง
	4. มะพร้าว	มะพร้าวที่ยังไม่ให้ผลผลิตและ	1. หนอนหัวดำ มะพร้าว	ระยะหนอนอ่อนเข้าทำลายใบมะพร้าว โดยเกาะกินผิวใบบริเวณใต้ทางใบจากนั้นจะ	กรณีพบการระบาดปานกลางและระดับน้อยของหนอนอ่อนหัวดำมะพร้าวในพื้นที่ ให้ปฏิบัติ

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
		มะพร้าวที่กำลังให้ผลผลิตแล้ว		ถ้าให้น้ำมากเกินไปออกมามีผลกับเส้นใยที่สร้างขึ้นนำมาสร้างเป็นอุ้มงค์คลุมลำตัวยาวตามทางใบบริเวณใต้ทางใบ ตัวหนอนอาจตัวย่อยภายในอุ้มงค์ที่สร้างขึ้นและทะทะกินผิวใบ โดยทั่วไป หนอนหัวดำมะพร้าวชอบทำลายใบแก่ หากการทำลายรุนแรงจะพบว่า หนอนหัวดำมะพร้าวทำลายกันทางใบ จั่น และผลมะพร้าว ต้นมะพร้าวที่ถูกหนอนหัวดำมะพร้าวทำลายทำลายทางใบหลาย ๆ ทาง พบว่าหนอนหัวดำมะพร้าวจะกัดใยถึงใบมะพร้าวจนหายใจติดกันเป็นแพพเมื่อตัวหนอนโตเต็มที่แล้วจะกัดใยหุ้มลำตัวอีกครั้ง และเข้าดักแด้อยู่ภายในอุ้มงค์ ดักแด้มีสีน้ำตาลเข้ม ดักแด้เพศผู้จะมีขนาดเล็กกว่าตัวเมียเล็กน้อย ผู้เลี้ยงหนอนหัวดำมะพร้าวที่ผสมพันธุ์แล้วจะวางไข่บนเส้นใยที่สร้างเป็นอุ้มงค์ หรือซากใบที่ถูกหนอนหัวดำมะพร้าวทำลายแล้ว ตัวหนอนเมื่อฟักออกจากไข่จะอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม 1 - 2 วัน ก่อนจะย้ายไปกัดกินใบมะพร้าว จึงมีภาพหนอนหัวดำมะพร้าวหลายขนาดกัดกินอยู่ในใบมะพร้าวใบเดียวกัน	ตามขั้นตอนดังนี้ 1. ทำการขุดกรรม โดยการตัดทางใบส่วนที่ถูกหนอนหัวดำมะพร้าวทำลาย ลงมาย่อยสลายฝังกลบ หรือจมน้ำทันที เพื่อกำจัดหนอนหัวดำมะพร้าว ลดจำนวนประชากรของหนอนหัวดำมะพร้าวได้ง่ายและเร็ว 2. ใช้แบคทีเรียบาซิลลัส ทรูริงเจนซิส <i>Bacillus thuringiensis</i> อัตรา 80 - 100 มิลลิกรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทางใบ 5 ลิตรต่อต้น ทุก ๆ 7 วัน ติดต่อกัน 3 ครั้ง 3. ปล่อยแตนเบียนโกนีโอซิส <i>Goniozus</i> <i>ephaedris</i> ในช่วงเย็นพลค่ำ อัตรา 200 ตัวต่อไร่ ทุก 7 วัน ติดต่อกัน 4 ครั้ง หรือปล่อยแตนเบียนบราเคมีเรีย <i>Brachymeria ephraedris</i> (แตนเบียนตัวเตี้ยหนอนหัวดำมะพร้าว) ในช่วงเย็นพลค่ำ อัตรา 120 ตัวต่อไร่ ทุก 7 วัน ติดต่อกัน 4 ครั้ง กรณีพบการระบาดรุนแรง ใช้สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตรอย่างเคร่งครัด ต้นที่สูญเสียกว่า 4 เมตร

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				หากการทำลายรุนแรงอาจทำให้ต้นมะพร้าวตายได้	1. การพ่นสารทางใบ ใช้สารฟลูเบนไดอะไมด์ 20% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอแมทราโบลิฟโรล 5.17% SC อัตรา 20 มิลลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สปีนโนแซด 12% SC อัตรา 20 มิลลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร (พืชสูงต่อฝั่ง) หรือ อูเฟนนูรอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิตร (พืชสูงต่อกิ่ง) พ่น 1 - 2 ครั้ง ให้ทั่วทรงพุ่ม จะมีประสิทธิภาพป้องกันกำจัดได้ประมาณ 2 สัปดาห์ กรณีที่มีการปล่อยแมลงเบียน ให้พ่นสารเคมีก่อน ประมาณ 2 สัปดาห์ก่อนทำการปล่อยแมลงเบียน กรณีที่มีการเคลื่อนย้ายต้นพันธุ์ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของหนอนหัวคัมมะพร้าวสามารถใช้วิธีนี้ได้ 2. การฉีดสารเคมีเข้าลำต้น โดยเลือกใช้สารเคมี 2 ชนิด ได้แก่ ต้นมะพร้าวความสูง 4 - 12 เมตร ใช้สาร อีมาเมกติน เบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 5 มิลลิตรต่อต้น หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 15 มิลลิตรต่อต้น ต้นมะพร้าวที่สูงเกิน 12 เมตร

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				ข้อมูลในส่วนใบของมะพร้าว โดยทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัย อาศัยอยู่ในใบอ่อนที่ยังไม่คลี่ ของมะพร้าว และทะเกะกินผิวใบ ใบมะพร้าวที่ถูกทำลายเมื่อใบคลี่กางออกจะมีสีน้ำตาลอ่อน หากใบมะพร้าวถูกทำลายติดต่อกันเป็นเวลานานจะทำให้ยอดของมะพร้าวมีสีน้ำตาลเมื่อมองไกล ๆ จะเห็นเป็นสีขาวโพลน ชาวบ้านเรียก “มะพร้าวหัวหงอก”	ใช้สาร อีมาเมกติน เบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 10 มิลลิตรต่อต้น หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 30 มิลลิตรต่อต้น ฉีดเข้าที่ลำต้นมะพร้าว โดยใช้ดอกสว่าน 3 – 4 ทุ่น เจาะรูให้เอียงทำมุม 45 องศา จำนวน 1 – 2 รู ตำแหน่งของรูอยู่สูงจากพื้นดินประมาณ 0.5 – 1 เมตร หลังใส่สารใช้ดินน้ำมันปิดให้ได้ขนาดประมาณ 1 ลูกบาศก์นิ้ว อุดตรงรูทันที เพื่อป้องกันแรงดันที่จะทำให้สารไหลย้อนออกมา มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดหนอนหัวดำมะพร้าว ได้ภายใน 90 วัน ไม่แนะนำให้มะพร้าวความสูงน้อยกว่า 4 เมตร
		2. แมลงดำหนามมะพร้าว		ทำลายส่วนใบของมะพร้าว โดยทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัย อาศัยอยู่ในใบอ่อนที่ยังไม่คลี่ ของมะพร้าว และทะเกะกินผิวใบ ใบมะพร้าวที่ถูกทำลายเมื่อใบคลี่กางออกจะมีสีน้ำตาลอ่อน หากใบมะพร้าวถูกทำลายติดต่อกันเป็นเวลานานจะทำให้ยอดของมะพร้าวมีสีน้ำตาลเมื่อมองไกล ๆ จะเห็นเป็นสีขาวโพลน ชาวบ้านเรียก “มะพร้าวหัวหงอก”	1. วิธีเขตกรรมและวิธีกล ไม่ควรเคลื่อนย้ายต้นพันธุ์มะพร้าวหรือพืชตระกูลปาล์มมาจากแหล่งที่มีการระบาด 2. การใช้ชีววิธี การใช้แตนเบียนที่เฉพาะเจาะจงกับแมลงดำหนาม เช่น แตนเบียนอะซิโคเตส อีสเพนแกรม (<i>Ascodes hispinorum</i>) และแตนเบียนตระสติกัส บรอนทิสป (Tetrastichus brontispae) มาเลี้ยงขยายเพิ่มปริมาณ และ

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					ปล่อยทำลายหนอนแมลงดำหนามมะพร้าว 3. การใช้สารเคมี กรณีมะพร้าวต้นเล็ก ใช้สารอิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 1 กรัม หรือ ไทอะมีทอกแซม 25% WG อัตรา 1 กรัม หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 1 กรัม ละลายน้ำ 1 ลิตรต่อต้น ราดบริเวณยอดและรอบโคนมะพร้าว หรือ การใช้สารคาร์แทปไฮโดรคลอไรด์ 4% GR ใส่ถุงผ้าที่ตัดแปลงคล้ายถุงชา อัตรา 30 กรัมต่อต้น มีประสิทธิภาพป้องกันกำจัดแมลงดำหนามมะพร้าวได้นานประมาณ 1 เดือน
	5. สัปดาห์	ทุกระยะการเจริญเติบโต	โรคยอดเน่า (เชื้อรา <i>Phytophthora</i> spp.)	อาการนี้ขึ้น ใบยอดมีสีซีด ที่โคนใบหรือฐานใบจะเน่าข้ามสีขาวอมเหลืองขอบแผลสีน้ำตาล สักกินหนึ่งแฉพาะตัว เมื่อถึงส่วนยอดจะหลุดโดยง่าย หากอาการรุนแรงกลุ่มใบตรงกลางต้นจะหักล้มพับลงมา อาการที่ปรากฏ อาการเริ่มแรกจะเห็นใบมีสีซีดคล้ายอาการที่ต้น ใบด้านล่างมีมากกว่าปกติและแห้งตายเข้ามาจากปลายใบ ต้นชะงักการเจริญเติบโต รากมีแผลสีน้ำตาล เปื่อยและเน่า	1. เลือกพื้นที่ปลูกที่ไม่เคยมีการระบาดของโรคนี้นมาก่อน 2. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำดี ไม่ควรมีน้ำท่วมขัง และเมื่อมีน้ำท่วมขังควรรีบบนออก 3. ใช้ส่วนผสมปูนจุลินทรีย์จากแหล่งที่แม่ปลูกระบบขาดของโรค 4. ก่อนปลูกแช่ราก หรือ หน่อพันธุ์ ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				ตั้งหตุออกมาจากดินโดยง่าย อาการที่ผล ผลมีขนาดเล็ก ผลเน่าเป็นจุดสี เขียวเข้ม ผ่าดูภายในเนื้อเยื่อจะเน่าเป็นสี น้ำตาล	ฟอสฟอรัส-อะลูมิเนียม 80% WP หรือ ฟอสฟอรัส-อะลูมิเนียม 80% WG อัตรา 50 - 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟอสเฟนิก แอซิด 40% SL อัตรา 50-60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรพาโมคาร์บไฮโดรคลอไรด์ + เมทาแลกซิล 10% + 15% WP อัตรา 30-40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลูโอพิคไทด์ + ฟอสฟอรัส-อะลูมิเนียม 4.4% + 66.7% WG อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร นาน 5 นาที และพ่นยอดทุก 1 – 2 เดือน 5. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบต้น ที่เป็นโรครุนแรง ควรขุดออกนำไปทำลาย นอกแปลงปลูก 6. หลังเก็บเกี่ยวผลผลิต นำส่วนต่าง ๆ ของ พืชที่เป็นโรคไปทำลายนอกแปลงปลูก 7. ไม่นำเครื่องมือที่ใช้กับต้นเป็นโรคไปใช้ต่อกับ ต้นปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมือ ก่อนนำไปใช้ใหม่ทุกครั้ง
	6. อ้อย	1. อ้อยปลูกใหม่ 2. อ้อยระยะแตกกอ	1. ตัวหนอนยาวอ้อย	ตัวหนอนของตัวหนอนยาวอ้อยเริ่มเข้า ทำลายตั้งแต่ระยะเริ่มปลูกอ้อย โดยเจาะไช เข้าไปกัดกินเนื้ออ้อยภายในท่อนพันธุ์ ทำให้	1. อ้อยปลูกใหม่ ทำการป้องกันกำจัดด้วยวิธีผสมผสาน ได้แก่ 1. การป้องกันกำจัดด้วยวิธีกล

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				ก่อนฝนเริ่มตกลง หน่ออายุอายุ 1 – 3 เดือน จะถูกกัดกินตรงส่วนโคนที่ติดกับเหง้าในซาดออก ทำให้หน่ออายุแห้งตาย เมื่ออายุมีลำแล้ว พบว่าการเข้าทำลายของด้วงหนวดยาวอายุ จะทำให้ทาบใบและใบย่อยแห้งตายทั้งต้น หรือหักกออายุ หน่อนที่มีขนาดเล็กลงจะกัดกิน บริเวณเหง้าอายุ ทำให้การส่งน้ำและอาหาร จากรากไปสู่ลำต้นและใบน้อยลง เมื่อหน่อเริ่ม ขนาดใหญ่ขึ้นจะเริ่มจะงอกจากส่วนโคนลำต้น ขึ้นไปกินเนื้ออายุ ทำให้ลำต้นเป็นโพรงเหลือ แต่เปลือก ลำต้นอายุหักล้มและแห้งตาย	– เฝ้ารอฝนแล้วเก็บตัวหน่อนและดักแมลงของ ตัวหนวดยาวอายุตามรอยไข่ ก่อนปลุกอายุ – จับตัวแมลงของตัวหนวดยาวอายุ หรือ เติบโตใบแมลงอายุช่วงพลบค่ำ 2. การป้องกันกำจัดด้วยศัตรูธรรมชาติ – ปล่อยเชื้อราเขียวมดดำเรเชียม อัตรา 10 กิโลกรัมต่อไร่ บนหน่อนพันธุ์พร้อมปลูกแล้ว กลบดิน 3. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี ในพื้นที่ที่มีการระบาดของตัวหนวดยาวอายุ อย่างรุนแรง ให้ป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี <u>การใช้สารเคมีชนิดน้ำ</u> – พ่นสารฆ่าแมลง พิเพอรินัล 5% SC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อัตรา 320 มิลลิลิตรต่อไร่ บนหน่อนพันธุ์อายุพร้อมปลูก แล้วกลบดิน <u>การใช้สารเคมีชนิดเม็ด</u> – โรยสารฆ่าแมลง พิเพอรินัล 0.3% G อัตรา 6 กิโลกรัมต่อไร่ บนหน่อนพันธุ์อายุพร้อมปลูก แล้วกลบดิน

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					2. อ้อยระยะแตกกอ ทำการป้องกันกำจัดด้วยวิธีผสมผสาน ได้แก่ 1. การป้องกันกำจัดด้วยวิธีกล – ถ้าพุ่มหน่ออ้อยแห้งตาย ให้ชุดกออ้อยและจับตัวหน่อ และตัดแต่งของตัวหน่อยาวอ้อยออกมาทำลายนอกแปลง – จับตัวเต็มวัยของตัวหน่อยาวอ้อย หรือเดินเก็บในแปลงอ้อยช่วงต่ำ 2. การป้องกันกำจัดด้วยศัตรูธรรมชาติ – เปิดร่องอ้อยแล้วโรยเชื้อราเขียวเมตาไรเซียม อัตรา 10 กิโลกรัมต่อไร่ ให้ชุดกออ้อยแล้วกลบดิน 3. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี - ในขั้นนี้มีการระบาดของตัวหนอนยาวอ้อยอย่างรุนแรง ให้ป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี การใช้สารเคมีชนิดน้ำ – เปิดร่องอ้อยแล้วพ่นสารฆ่าแมลง ฟิโปรนิล 5% SC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออัตรา 320 มิลลิลิตรต่อไร่ ให้ชุดกออ้อยแล้วกลบดิน

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<u>การใช้สารเคมีชนิดเม็ด</u> – เปิดร่องย่อยแล้วโรยสารฆ่าแมลง พิไพรนิล 0.3% 6 อัตรา 6 กิโลกรัมต่อไร่ ให้ชิดกออ้อยแล้ว กลับดิน หมายเหตุ – กรณีการใช้เชื้อราเชื้ออเมตาไรเซียม และ สารเคมี ขณะใช้ดินต้องมีความชื้น หรือเป็น พื้นที่ที่สามารยให้น้ำได้ – ในช่วงฝนเริ่มตก ช่วงหนวดยาวอ้อยจะ ออกเป็นต้นตัวเต็มวัย ให้เฝ้าระวัง เมื่อฝนตกหนัก ครั้งแรก ให้สำรวจตัวเต็มวัย ในช่วงฝนค่า ถ้าไม่พบตัวเต็มวัยให้รื้ออฝนตกซ้ำ ครั้งที่ 2 ช่วงหนวดยาวอ้อยจะออกจาดักแต่เป็นต้นตัวเต็มวัย ให้ห้กากับดักหลุมในแปลงอ้อย เพื่อจับตัวเต็มวัย หรือเดินเก็บตัวเต็มวัยในแปลงอ้อยช่วงค่า
			2. แมลงงุ่นหหลวง	ตัวหนอนของแมลงงุ่นหลวงเข้ากัดกินรากอ้อย เป็นอาหาร อาการเริ่มแรกของอ้อยที่ถูก ทำลาย คือ ใบอ้อยมีสีเหลือง ต่อมาใบอ้อยจะแห้งตายมากผิดปกติ ในที่สุดอ้อยจะแห้งตาย ไปทั้งกอ กออ้อยที่ถูกหนอนเข้าทำลายจะตั้ง	เนื่องจากแมลงงุ่นหลวงออกเป็นตัวเต็มวัยปล ละครึ่ง วิธีกำจัดที่สุ่สุดในการป้องกันกำจัด คือ การเก็บตัวเต็มวัยมาทำลายก่อนที่ตัวเต็มวัย จะไปวางไข่ โดยเริ่มจับเมื่อฝนตกครั้งที่ 2 เมื่อตัวเต็มวัยเริ่มออกมาให้จับตัวเต็มวัยโดยการ

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				ออกมาจากพื้นดินได้ง่าย เนื่องจากรากอ้อย ถูกทำลายหมด การเข้าทำลายอ้อยจะปรากฏ เป็นหย่อม ไม่แพร่กระจายไปทั่วไร่ พื้นที่ใดเป็นที่ ค่อนข้างลุ่มเมื่อฝนตกมีน้ำขัง แมลงงูหนอนของ จะเข้าทำลายน้อย แต่ถ้าอ้อยปลูกในที่ดอน อ้อยจะถูกทำลายมาก อ้อยกอคือที่ถูกหนอนของ แมลงงูหนอนเข้าทำลายเพียงหนึ่งตัวต่อกอ จะทำให้อ้อยกอนั้นตายไปทั้งกอ หรือถ้าไม่ตาย จะทำให้ผลผลิตของอ้อยลดลงจนเก็บผลผลิต ไม่ได้	ใช้ไม้ตามกิ่งไม้หรือปูนขึ้นไปพ่นยาให้ทั่วต้นอ้อย ตกลงมาในขณะผสมพันธุ์ ใช้เวลาจับประมาณ 30 นาที เริ่มจากเวลา 18.30 - 19.00 น. และจับต่อเนื่องกันประมาณ 15 - 20 วัน หรือเวลาพลบค่ำคืนในแปลงจะพบดินเริ่ม แตกแยกเหมือนกับจะมีเมล็ดพืชออกมา นั่นคือ แมลงงูหนอนจะขุดออกมาจากดิน เดินในแปลง และขุดดินบริเวณที่มีรอยแตกจะได้แมลงงูหนอน ปริมาณมาก วิธีนี้จะเป็นการช่วยลดประชากร ของแมลงงูหนอนหลวงได้มาก 1. อ้อยปลูกใหม่ ทำการป้องกันกำจัดด้วยวิธีผสมผสาน ได้แก่ 1. ทำการป้องกันกำจัดด้วยการเฝ้ารวนดิน หลาย ๆ ครั้ง เพื่อทำลายไข่ ตัวหนอน และ ตัวแก่ ที่อยู่ในดิน และเก็บตัวหนอน ตัวแก่ ของแมลงงูหนอนหลวงตามรอยไข่ ก่อนปลูกอ้อย 2. จับตัวเต็มวัยของแมลงงูหนอนหลวง 3. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี ควรจะใช้วิธี ป้องกันจะให้ผลดีกว่าการกำจัด เพราะเมื่อ หนอนโตแล้วการใช้สารฆ่าแมลงจะได้อายุ

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					หรือไม่ได้ผล ระยะเวลาที่ใช้สำหรับเมล็ดที่ เหมาะสม คือ ระยะเวลาจนเริ่มฟักออกจากไข่ สำหรับเมล็ดที่ใช้ได้ผล คือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อัตรา 320 มิลลิลิตรต่อไร่ ฝนบนพ่นพ่นด้วยพ่นลมปลูก แล้วกลบดิน 2. อ้อยระยะแตกกอ 1. จับตัวเต็มวัยของแมลงบนหลวง 2. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี สารฆ่าแมลง ที่ใช้ได้ผล คือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ให้เปิดหน้าดินออก ทั้งสองด้านของแถวอ้อย ห่างจากกออ้อย ประมาณ 8 นิ้ว แล้วพ่นสารฆ่าแมลงไปตาม ร่องอ้อยที่เปิดหน้าดินออกเสร็จแล้วเอาดินกลบ หรือใช้เครื่องฝัดคอ แล้วใช้สารฆ่าแมลงพ่นลงไป ในร่องฝักอ้อยนั้น

รายงาน : สถาบันวิจัยพืชสวน (นางสาวทิวา บุปผาประเสริฐ) ข้อมูลจาก : ศวส.ชุมพร และ ศวส.เพชรบูรณ์

: สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน (นางสาวสุวิรัตน์ ทองคำ) ข้อมูลจาก : กลุ่มวิชาการ ศวส.สุพรรณบุรี

: กลุ่มวิจัยโรคพืช สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช

ผู้กลั่นกรอง : สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช